

ת"פ (נתניה) 4879-10-22 - מדינת ישראל נ' אלכסנדר איתין

ת"פ (נתניה) 4879-10-22 - מדינת ישראל ואח' נ' אלכסנדר איתין ואח' שלום נתניה
ת"פ (נתניה) 4879-10-22

1. מדינת ישראל

2. מדינת ישראל - רשות המיסים, היחידה המשפטית מחוז מרכז-מע"מ פלילי

נגיד

1. אלכסנדר איתין

2. איתין חברה לבניין בע"מ

בית משפט השלום בננתניה

[01.04.2025]

כבוד השופט אופיר כתבי-ריבליין

החלטה

בפי הנאשם שתי טענות מקדמות.

הראשונה, החקירה בעניינו חריגה מסד הזמן שנקבע בהנחיית היועם"ש המגבילה את משך החקירה לשנה וחצי בלבד ועל כן, יש להורות על ביטול כתב האישום.

השנייה, עובדות כתב האישום אין מפורטות דיין באופן המונע מהנאשם לככל הגנתו, ויש להורות למשיבת הפרט את הנטען נגדו.

אין בידי לקבל את טענות הנאשם.

ודוק. נוהל אח"מ אליו מפנה ההגנה הינו נוהל מושטרתי שאינו מחייב את רשות המיסים אשר מחויבת לפעול בהתאם לנוהל הספציפי של רשות המיסים לפיו, בעבירה מסווג פשע יש לסיים את החקירה תוך שלוש שנים.

אמנם, צודקת ההגנה בטענתה לפיה במועד ניהול החקירה נוהל רשות המיסים טרם נכנס לתוקף, ואולם, המועד המכريع הינו מועד הגשת כתב האישום, וזה לשון הנוהל "נוהל זה החל על כל התקioms אשר טרם הוגש בהם כתב אישום במועד כניסה לתוקף".

משמעותו, כל עוד לא הוגש כתב אישום הרי שנוהל רשות המיסים חל גם על חקירות שבוצעו לפני כניסה נוהל רשות המיסים לתוקף.

מן הכלל אל הפרט, בעניינו הנוהל נכנס לתוקף טרם הוגש כתב אישום על כן, נכון העובדה (שaina שנייה בחלוקת) שהחקירה הסתיימה תוך פחות משלוש שנים הרי שלא חלה חריגה מסד הזמן הקצוב בנוהל רשות המיסים.

ויפים לעניינו דברי בית המשפט בעניין דומה, בת"פ 46581-12-20 מдинת ישראל נ' מרציאנו ואח':
"אף שבנהית היوم" ש הנוגעת למשך הליכי חקירה והעמדה לדין ולזרז טיפול התביעה בתיקים פליליים, היבטים מהותיים, בדומה לתקופות התיישנות שנקבעו בחוק, שכן מדובר בהנחיה שהוכרה מכוח הוראה מפורשת בחקיקה ראשית, אשר יש לה היבטים הנוגעים ומשפיעים על זכויותיהם של חסודים ונאים... הרי שעדיין מדובר בהנחיה שהיא פרטדרלית בעיקרה, המונetta לרשות התביעה, בעיקר, אשר לחסודים ולנאומים אין זכות קנייה לגבי פרקי הזמן ומ██ci הטיפול בתיקיהם כפי שנקבע בהנחיה פלונית, דווקא, כאשר הכל כפויים לשינויים שעשוים להתקבל מעת לעת באותה הנחיה.

זאת, כאמור, כאשר הוראות התיישנות הקבועות בחוק הן מהותיות ולא ניתן להתנות עליהן או להאריך באופן רטראקטיבי, ואילו, הנחית היומ"ש, שאמנם חוברו בהתאם להוראה מפורשת בחוק, באות לטפל, להסדיר ולקיים את משci הזמן בהם רשאית התביעה לטפל בתיקים פליליים, מבחינה פרטדרלית ובתווך תקופות התיישנות הכלליות, והן נתנות לשינוי ולעדכון מעת לעת, ככל הנחיה מנהלית, וכאשר סעיף 57א' לחוק סדר הדין הפלילי קובע כי לא יוגש כתב אישום אם החלפו התקופות הקבועות בנסיבות ובנסיבות אלא בהסכמה הייעץ המשפטי לממשלה. נראה שבסוגה שבמחלוקת, דהיינו האמ להנחית היומ"ש השנייה תחולה אקטיבית, דהיינו שהיא חלה רטראקטיבית, למפרע, על כלל התיקים התלוים וועמדים אצל רשות התביעה ושטרם ניתנה בהם החלטה על העמדה או אי העמדה לדין, או פרוספקטיבית, דהיינו שהיא חלה مكان ואילך ולא למפרע, הכריעו מרבית בתי המשפט הדינמיים שמדובר בהנחיה אקטיבית החלה על כלל התיקים התלוים וועמדים אצל רשות התביעה וממתינים להכרעתן".
(ניתנה ביום 22.11.01).

באשר לטענותו השנייה של הנאשם, הרי שלא מצאתי כל פגם בניסוח כתב האישום ואני סבורת שהנאשם מבין היטב את המיחס לו כעולה מכפירתו המפוררת שנמסרה לפני חודשים רבים. בהקשר זה אציין, כי מדובר בכתב אישום המתנהל מזה שנתיים ומחצה, בזמן זה יצגו את הנאשם שלושה סנגוריים שונים אחד אחר השני ולא נשמעה כל טענה מפיהם כי כתב האישום אינו ברור או מפורט דיו ובשל כך הם מתקשים לנחל את הגנתו של הנאשם. כמו כן, אציין כי קודם לכתב האישום מתנהל הליך שימוש ממושך ולאחר הגשת כתב האישום נערך מו"מ בין הצדדים וכן נערכו מספר דיוני גישור בהם, יש להניח, הובהרו לנואם היטב טענות המאשימה נגדו. על כן, לא שוכנעתי כי הנאשם לא מבין את האשמות נגדו והוא יודע מפני מה עליו להתגונן ולא מצאתי כי נוסח כתב האישום אינו מפורט דיו. לדיעת הצדדים.

ניתנה היום, ג' ניסן תשפ"ה, 01 אפריל 2025, בהעדר הצדדים.